

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ**ԿՈՐՍՈՒԱԾ ՏՂԱՆ**

Ո՛ր ափին վրայ, օրերու նաւարկութեան ընթացքին,
Գուցէ խաղի մը համար եւ կամ ծառէ մը խնկոս
Քաղելու միտք մը հասուն՝ ելաւ զըղան որ կարօս
Էր մանկութեան անուրջի հիւսուած լուսեղ ցընորքին:

Ու անիկա չի դարձաւ այլեւս նաւ որ հովին
Առագասները բացած՝ մեկնեցաւ նոր կղզիներ,
Անոր պատկերը ժպտուն ամէն քառէ կը ծընէր,
Ամէն կապոյտ ալիքէ՝ կախարդօրէն ծովային:

Տըղան մեծցա՛ւ ինծի հետ որ սիրեմ անոր կուրծքիս քակ
Կը զգամ անհուն շարժումով, թէ սոսկ ծովի յիշատակ
Եղաւ, որուն վրայ ձիւնեց ուրախութիւնը զարնան...

Այսպէս երբեմն անոր վերադարձին կը սպասեմ՝
Խո՛նջ արեւէն առօրեայ, խո՛նջ այս տեսում երազէն,
Ու կ'երթայ նաւը ի զո՛ւր հանգրուանէ հանգրուան...

ԱՐՍԷՆ ԵՐԿԱԹ

Տ Ե Ս Ի Լ Ք

Կամարներուն քակէն յանկարծ եթէ ինծի
Ո՛վ մանկութիւնըս, ժպտադէմ երեւնայիր,
Շուրջըս բոլոր պիտի ծաղկէր զերդ անուրջի
Լուսածիծաղ պարտէզ կարմիր:

Անհուն աչհերդ համբուրե՛լ կարեմայի
Եթէ ինծի տեսիլքի պէս յայտնուէիր,
Ի՛նչ քաղցրութեամբ պիտի շողար լոյսն արեւի
Այս համբուն վրայ կարօտայիր:

Ու խաղերու ռոգին ինծի կանչեց նորէն
Հին մոռցրած անպատմելի հեքիաթներէն
Սիրոյ վերնով երազային կոյս եղնիկներ,

Ու դառնալով տուն՝ գտնէի ճրագը խունկի
Ծուխին մէջ վառ, ու զերդ աշխարհ մը կը ծաղկի,
Հոգիս մահուան արեալոյսէն վերածընէր...

ԱՐՍԷՆ ԵՐԿԱԹ